

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 315.

Solgte Session.

7de Mode.

Torsdagen den 9de Januar Kl. 12.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren ad interim (fortsat): Jeg indrømmer, at der er noget Behageligt for Statskassen ved at følge Brutto-systemet, og hvis derfor begge Rigsdagens Afdelinger nu skulde sige: Ja, det er det Samme, hvad Du end siger eller ikke, vi forstaae det ikke eller ville ikke forstaae det, eller vi bryde os ikke derom, vi ville have Brutto-systemet! saa siger jeg: Ja naar jeg kan op-sige Contracten med eet Mars Varsel, skal jeg give efter; jeg finder det urigtigt, men det kan jo være, at der ved dette Punkt er Noget, som jeg ikke begriber, hvorved der kunde fremkomme et andet Resultat, end jeg antager, og derfor har jeg ogsaa udtryffeligt afsluttet Overens-komsten paa den Maade, at der ikke vil være nogen Hindring i den Henseende. I det jeg altsaa med Hensyn til Retten til Opsigelse kan erklære, at den ikke vil skaffe mig nogen Vanskelighed, maa jeg udtale, at der i Anledning af denne Sag er arriveret mig et Uheld. Der er flere Forslag, som ere stillede af det ærede Udvalg, og hvorom jeg ønskede at høre mig med Bestemthed; men Entreprenørens Befuld-mægtigede er sneet inde; han fik nok Lov til at reise bort i Tulen; men det er gaaet ham som saa mange Andre, at han er bleven stik-kende paa Sprog eller et andet Sted, jeg veed ikke hvor, men vi have ikke kunnet finde ham. For at jeg med Hensyn til flere Punk-

ter skulde kunne høre mig med Bestemthed, vilde det imidlertid være nødvendigt for mig at forhandle med ham, da det, der vedrører Driftscontracten, ikke er udarbejdet imellem os med den Fuldstændighed som selve Arbeids-contracten. Hvis derfor et eller andet Punkt, som ikke møder en bestemt Modsigelse fra min Side, nu skulde blive vedtaget, maa jeg for-beholde mig senere at gjøre en saadan gjæl-dende, forsaavidt som det Vedtagne maatte være afvigende fra det, jeg foreløbig er kommen overeens om med den vedkommende Entre-preneur.

Den ærede sidste Læser meente, at man ikke skulde lægge saa megen Vægt paa den Bemærk-ning af mig, at jeg bestemt vilde modsætte mig forskjellige af de Forslag, der ere fremkomne i denne Sag, idet jeg formentlig vel kunde for-andre Mening i saa Henseende. Jeg skal dertil først bemærke, at jeg ikke styer at forandre Mening, naar jeg efter moden Overveelse kom-mer til en anden Overbeviisning; ethvert Men-neske kan have sin Stolthed; jeg sætter den ikke deri strax at kunne træffe det Rette, men i saa alvorsligt som muligt at søge at komme til Sandheden ved Behandlingen af de forskjellige Spørgsmaal, der ligge for. Imidlertid tilstaaer jeg rigtignok, at det efter de mangeartede For-handlinger, der have fundet Sted om denne Sag, skulde gaae underligt til, om min Over-beviisning med Hensyn til de Forslag, der i denne Henseende ere stillede, skulde forandre sig saaledes, at jeg maatte gaae ind paa dem. Den ærede Rigsdagsmand anførte som Beviis, at naaget jeg havde forkyndt den stadefælgende Ind-